

OBOWIAZUJĄCE METODY WYCENY AKTYWÓW I PASYWÓW ORAZ USTALANIA WYNIKU FINANSOWEGO

w Urzędzie Gminy Masłów

Stosowane przez jednostkę zasady wyceny aktywów i pasywów wynikają w szczególności z:

1. ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
2. ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
3. rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 13 września 2017 r. w sprawie rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej;
4. rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 2010 r. w sprawie sposobu prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
5. innych aktów prawnych, w zakresie omawianych zagadnień.

1. Obowiązujące zasady wyceny aktywów i pasywów

Aktywa i pasywa jednostki wycenia się według zasad określonych w ustawie o rachunkowości oraz w przepisach szczególnych wydanych na podstawie ustawy o finansach publicznych według niżej przedstawionych zasad.

Przy wycenie majątku likwidowanych jednostek lub postawionych w stan likwidacji stosuje się zasady wyceny ustalone w ustawie o rachunkowości dla jednostek kontynuujących działalność, chyba że przepisy dotyczące likwidacji stanowią inaczej.

Przy sprzedaży, nieodpłatnym przekazaniu innej jednostce, darowiźnie i likwidacji zużytych składników majątku ruchomego stosowane są zasady wyceny o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 04 kwietnia 2017 roku w sprawie szczegółowego sposobu gospodarowania niektórymi składnikami majątku Skarbu Państwa.

Wartości niematerialne i prawne nabyte z własnych środków wprowadza się do ewidencji w cenie nabycia, zaś otrzymane nieodpłatnie na podstawie dokumentu przekazania, a otrzymane na podstawie darowizny o ile w umowie darowizny czy akcie notarialnym nie widnieje wartość tej darowizny wycenia się ją w wartości

rynkowej na dzień nabycia. Wartość rynkowa określana jest na podstawie przeciętnych cen stosowanych w obrocie rzeczami tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem ich stanu i stopnia zużycia.

Wartości niematerialne i prawne o wartości początkowej wyższej od kwoty 3.500,00zł. za wyjątkiem stanowiących pomoce dydaktyczne podlegają umorzeniu według **stawki amortyzacyjnej 50%**.

Umorzenie ujmowane jest na koncie 071 „Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych”, amortyzacja obciąża konto 400 „Amortyzacja”.

Wartości niematerialne i prawne zakupione ze środków na wydatki bieżące oraz stanowiące pierwsze wyposażenie nowych obiektów, o wartości początkowej niższej od kwoty 3.500zł.:

- traktuje się jako pozostałe wartości niematerialne i prawne, które umarzane są w 100% w miesiącu przyjęcia do używania, a umorzenie to ujmowane jest na koncie 072 „Umorzenie pozostałych środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz zbiorów bibliotecznych” w korespondencji z kontem z zespołu „4 - Koszty według rodzajów”
- ujmuje się je w ewidencji ilościowo – wartościowej pozostałych wartości niematerialnych i prawnych.

Ewidencja szczegółowa dla objętych ewidencją księgową wartości niematerialnych i prawnych powinna umożliwić ustalenie umorzenia oddzielnie dla poszczególnych podstawowych i oddzielnie dla pozostałych wartości niematerialnych i prawnych.

Rzeczowe aktywa trwałe obejmują:

- środki trwałe,
- pozostałe środki trwałe,
- środki trwałe w budowie (inwestycje),
- dobra kultury,
- mienie zlikwidowanych jednostek.

Środki trwałe to składniki aktywów zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 15 ustawy o rachunkowości tj. rzeczowe aktywa trwałe niezaliczane do aktywów obrotowych, kontrolowane przez jednostkę zasoby majątkowe o wiarygodnie określonej wartości, powstałe w wyniku przeszłych zdarzeń, które spowodują w przyszłości wpływ do jednostki korzyści ekonomicznych, o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, kompletne, zdatne do użytku i przeznaczone na potrzeby jednostki w tym środki trwałe stanowiące własność jednostki samorządu terytorialnego - Gminy Masłów, otrzymane w zarząd lub użytkowanie i przeznaczone na potrzeby jednostki.

Środki trwałe obejmują w szczególności:

- grunty (w tym prawo wieczystego użytkowania gruntu),
- lokale będące odrębną własnością,

- budynki,
- budowle,
- maszyny i urządzenia,
- środki transportu i inne rzeczy,
- ulepszenia w obcych środkach trwałych,
- inwentarz żywy.

Do środków trwałych jednostki zalicza się także obce środki trwałe znajdujące się w jej użytkowaniu na podstawie art. 3 ust. 4 ustawy o rachunkowości, jeśli występuje ona jako „korzystający” (*w zakresie leasingu finansowego*).

Środki trwałe w dniu przyjęcia do użytkowania wycenia się:

- w przypadku zakupu – według ceny nabycia zwiększonej o podatek VAT oraz podatek akcyzowy niepodlegający odliczeniu,
- w przypadku wytworzenia we własnym zakresie – według kosztu wytworzenia, który obejmuje ogół kosztów poniesionych od rozpoczęcia budowy, adaptacji, modernizacji do dnia bilansowego lub do dnia przyjęcia do użytkowania, zaś w przypadku trudności z ustaleniem kosztu wytworzenia – według wyceny dokonanej przez rzeczoznawcę,
- w przypadku ujawnienia w trakcie inwentaryzacji – według posiadanych dokumentów z uwzględnieniem zużycia, a przy ich braku według wartości rynkowej, ujawnione nadwyżki środków trwałych wprowadza się do ksiąg pod datą ich zinwentaryzowania,
- w przypadku otrzymania nieodpłatnego spadku lub darowizny – według wartości rynkowej z dnia otrzymania lub w niższej wartości określonej w umowie (decyzji) o przekazaniu,
- w przypadku otrzymania w sposób nieodpłatny od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego – w wysokości określonej w decyzji o przekazaniu,
- w przypadku otrzymania środka na skutek wymiany środka niesprawnego – w wysokości wynikającej z dowodu dostawcy, z podaniem cech szczególnych nowego środka,
- wartość mienia przejętego po zlikwidowanej jednostce organizacyjnej – według wartości netto wynikającej z bilansu zlikwidowanej jednostki lub z protokołu – PT wraz z inwentaryzacją zdawczą – odbiorczą w przypadku przekazania majątku przed datą likwidacji jednostki,
- w przypadku utworzenia nowego podmiotu gospodarczego na bazie zlikwidowanego podmiotu gospodarczego - w wysokości wartości początkowej brutto i dotychczasowego umorzenia z poprzedniego miejsca.

Na dzień bilansowy środki trwałe (z *wyjątkiem gruntów, których się nie umarza*) wycenia się w wartości netto, tj. z uwzględnieniem odpisów umorzeniowych ustalonych na dzień bilansowy.

Środki trwałe ewidencjonuje się w podziale na:

- podstawowe środki trwałe na koncie 011 „Środki trwałe”,
- pozostałe środki trwałe na koncie 013 „Pozostałe środki trwałe”.

Podstawowe środki trwałe finansuje się ze środków na inwestycje w rozumieniu ustawy o finansach publicznych i wydanego na jej podstawie rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych.

Umarzane są (z wyjątkiem gruntów) stopniowo na podstawie aktualnego planu amortyzacji według wartości i stawek amortyzacyjnych ustalonych w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych¹.

Nabyte przez Gminę **prawo wieczystego użytkowania gruntu** umarza się **stawką amortyzacyjną wynoszącą 5%.**”

Dolną granicę wartości części dodatkowych i peryferyjnych ujmowanych jako zwiększenie wartości początkowej środka trwałego ustala się w wysokości 3.500,00zł.

Poniesione nakłady na ulepszenie (modernizację), rozbudowę, przebudowę, nadbudowę środka trwałego w wysokości nie przekraczającej kwoty 3.500,00zł. w skali roku, uznaje się za koszty bieżącej działalności tj. nie zwiększają one wartości początkowej środka trwałego.

Odpisów umorzeniowych dokonuje się począwszy od:

➤ miesiąca następującego po miesiącu przyjęcia środka trwałego do używania.

Umorzenie ujmowane jest na koncie 071 „Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych”. Amortyzacja obciąża konto 400 „Amortyzacja” na koniec roku kalendarzowego.

W jednostce przyjęto metodę liniową dla wszystkich środków trwałych.

Dla środków trwałych nie dokonuje się odpisów z tytułu trwałej utraty wartości.

Aktualizacji wartości początkowej i dotychczasowego umorzenia środków trwałych dokonuje się wyłącznie na podstawie odrębnych przepisów, a wyniki takiej aktualizacji odnosi się na fundusz jednostki w zakresie aktywów trwałych.

Na potrzeby wyceny bilansowej wartość gruntów nie podlega aktualizacji.

Budynki i grunty, które jednostka otrzymała w trwały zarząd pod warunkiem posiadania odpowiednich dokumentów takich jak: decyzja organu wykonawczego o przekazaniu w trwały zarząd, protokołów zdawczo-odbiorczych potwierdzających przekazanie nieruchomości jednostce, potwierdzenia wpisu do ksiąg wieczystych, ujmuje się w aktywach bilansu jednostki budżetowej.

Pozostałe środki trwałe to środki trwałe, które finansuje się ze środków na bieżące wydatki (z wyjątkiem pierwszego wyposażenia nowego obiektu, które tak jak ten obiekt finansowane są ze środków na inwestycje).

¹ Ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych z dnia 15.02.1992r. Załącznik 1 „Wykaz rocznych stawek amortyzacji”.

Pozostałe środki trwałe obejmują:

- odzież i umundurowanie bez względu na wartość początkową,
- meble i dywany bez względu na wartość początkową,
- pozostałe środki trwałe o wartości początkowej 300 zł. do kwoty 3.500zł., dla których odpisy amortyzacyjne są uznawane za koszt w 100% ich wartości w momencie oddania do używania.

Pozostałe środki trwałe:

- ujmuje się w ewidencji ilościowo-wartościowej na koncie 013 „Pozostałe środki trwałe” i umarza się w 100% w miesiącu przyjęcia do używania, a umorzenie to ujmowane jest na koncie 072 „Umorzenie pozostałych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych” w korespondencji z kontem zespołu „4 - Koszty według rodzajów”.
- składniki majątku długotrwałego użytku o wartości początkowej *poniżej kwoty 300zł* za wyjątkiem wyżej wymienionych są jednorazowo odpisane w koszty i nie ujmuje się ich w ewidencji ilościowo-wartościowej.

Środki trwałe w budowie (inwestycje) to koszty poniesione w okresie budowy, montażu, przystosowania, ulepszenia i nabycia podstawowych środków trwałych oraz koszty nabycia pozostałych środków trwałych stanowiących pierwsze wyposażenie nowych obiektów, w tym również:

- niepodlegający odliczeniu podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy,
- koszt obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu ich sfinansowania i związane z nimi różnice kursowe, pomniejszony o przychody z tego tytułu,
- opłaty notarialne, sądowe itp.,
- odszkodowania dla osób fizycznych i prawnych wynikłe do zakończenia budowy.

Do kosztów wytworzenia podstawowych środków trwałych nie zalicza się kosztów ogólnego zarządu. W jednostkach budżetowych do kosztów inwestycji zalicza się w szczególności następujące koszty:

- dokumentacji projektowej,
- nabycia gruntów i innych składników majątku, związanych z budową,
- badań geodezyjnych i innych dotyczących określenia właściwości geologicznych terenu,
- przygotowania terenu pod budowę,
- opłat z tytułu użytkowania gruntów i terenów w okresie budowy,
- założenia stref ochronnych i zieleni,
- nadzoru autorskiego i inwestorskiego,
- ubezpieczeń majątkowych obiektów w trakcie budowy,
- sprzątnięcia obiektów poprzedzającego oddanie do użytkowania,

- inne koszty bezpośrednio związane z budową.

Dobra kultury to każdy przedmiot ruchomy i nieruchomy, dawny lub współczesny, mający znaczenie dla dziedzictwa i rozwoju kulturalnego ze względu na jego wartość historyczną, naukową lub artystyczną.

Przyjmowane są do ewidencji:

- w przypadku zakupu w cenach nabycia,
- w przypadku ujawnienia jako nadwyżki, w wartości rynkowej,
- w przypadku darowizny lub nieodpłatnego otrzymania od innych jednostek w wartości określonej w dokumencie o przekazaniu.

Rozchody dóbr kultury wycenia się w cenach ewidencyjnych.

Nie umarza się dóbr kultury.

Należności długoterminowe to należności, których termin spłaty przypada w okresie dłuższym niż rok od dnia bilansowego. Wyceniane są w kwocie wymagającej zapłaty, a więc łącznie z należnymi odsetkami, pomniejszonej o ewentualne odpisy aktualizujące ich wartość (zasada ostrożności) zgodnie z art. 35b ust. 1 ustawy o rachunkowości.

Jeżeli spłata należności ma nastąpić ratami, to raty płatne w roku obrotowym następującym po dniu bilansowym oraz raty zaległe wykazuje się we właściwej pozycji B.II aktywów, zaś resztę należności – płatną w okresie powyżej roku – w poz. A.III bilansu jednostki budżetowej.

Długoterminowe aktywa finansowe to aktywa finansowe (rozumiane zgodnie z ustawą o rachunkowości jako inwestycje długoterminowe). Obejmują w szczególności:

- akcje i udziały w obcych podmiotach gospodarczych,
- akcje i inne długoterminowe papiery wartościowe traktowane jako lokaty długoterminowe.

Na dzień przyjęcia do ewidencji wyceniane są w cenie nabycia lub cenie zakupu, jeżeli koszty przeprowadzenia transakcji nie są istotne.

Na dzień bilansowy **udziały w innych jednostkach oraz inne inwestycje długoterminowe** wyceniane są w:

- cenie nabycia pomniejszonej o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości,
- cenie rynkowej, będącej wynikiem przeszacowania ceny nabycia.

Ewidencja szczegółowa powinna zapewnić ustalenie wartości bilansowej (netto) poszczególnych rodzajów długoterminowych aktywów finansowych.

Mienie zlikwidowanych jednostek to rzeczowe składniki majątkowe faktycznie przejęte przez jednostkę budżetową (organ założycielski lub nadzorujący) po zlikwidowanym przedsiębiorstwie komunalnym lub innej podległej jednostce, także jednostce budżetowej, do czasu podjęcia decyzji przez organ stanowiący jst o ich przeznaczeniu. Nie dotyczy to mienia po zlikwidowanych jednostkach, które

kontynuują działalność. Składniki takiego mienia ujmowane są na koncie 015 „Mienie zlikwidowanych jednostek” według wartości netto wynikającej z bilansu zamknięcia zlikwidowanego podmiotu i załączników do bilansu lub protokołu PT wraz z inwentaryzacją zdawczo odbiorczą w przypadku przekazania majątku przed dniem likwidacji jednostki. Rozchodowane są według wartości określonej w:

- decyzji/umowie o przekazaniu innym podmiotom,
- decyzji o przyjęciu do środków trwałych jednostki,
- dokumencie sprzedaży,
- dokumencie o likwidacji składników mienia.

Ewidencja analityczna mienia prowadzona jest w postaci specyfikacji majątku ujętego w bilansie zlikwidowanego podmiotu wraz z załącznikami.

Zapasy obejmują materiały, które wycenia się wg cen nabycia lub kosztów wytworzenia nie wyższych od cen ich sprzedaży netto na dzień bilansowy.

Zakupione materiały, otrzymane darowizny materiałów za wyjątkiem przekazywanych bezpośrednio do zużycia ujmuje się na koncie 310 „Materiały”. W trakcie roku zapasy ulegają zmniejszeniu, na podstawie protokołów zużycia materiałów, przeksięgowuje się je z konta 310 w koszty zużycia materiałów w cenie nabycia. Na koniec roku na podstawie spisu z natury ustalana jest wartość niezaużytych materiałów (zapasów).

Jednostka prowadzi ewidencję materiałów ilościowo-wartościową.

Rozchód materiałów z magazynu w przypadku prowadzenia ewidencji według rzeczywistych cen nabycia wycenia się metodą:

- „pierwsze weszło, pierwsze wyszło” (FIFO).

Od składników zaliczanych do zapasów nie dokonuje się odpisów z tytułu trwałej utraty wartości.

Należności krótkoterminowe to należności o terminie spłaty krótszym od jednego roku od dnia bilansowego. Wyceniane są w wartości nominalnej łącznie z podatkiem VAT, a na dzień bilansowy w wysokości wymaganej do zapłaty, czyli łącznie z wymagalnymi odsetkami z zachowaniem zasady ostrożnej wyceny, tj. w wysokości netto, czyli po pomniejszeniu o wartość ewentualnych odpisów aktualizujących dotyczących należności wątpliwych (art. 35b ust. 1 ustawy o rachunkowości).

Do należności i zobowiązań stosuje się zasady:

1. Odpisów aktualizujących wartość należności dokonuje się w przypadkach określonych w art. 35b ust. 1 ustawy o rachunkowości, w odniesieniu do:
 - 1) należności od dłużników postawionych w stan likwidacji lub w stan upadłości – do wysokości należności nieobjętej gwarancją lub innym zabezpieczeniem należności, zgłoszonej likwidatorowi lub sędziemu komisarzowi w postępowaniu upadłościowym,

- 2) należności od dłużników w przypadku oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości, jeżeli majątek dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego w pełnej wysokości należności,
 - 3) należności kwestionowanych przez dłużników oraz z których zapłatą dłużnik zalega, a według oceny sytuacji majątkowej i finansowej dłużnika spłata należności w umownej kwocie nie jest prawdopodobna – do wysokości nie pokrytej gwarancją lub innym zabezpieczeniem należności,
 - 4) należności stanowiących równowartość kwot podwyższających należności, w stosunku do których uprzednio dokonano odpisu aktualizującego – w wysokości tych kwot, do czasu ich otrzymania lub odpisania,
 - 5) należności przeterminowanych lub nieprzeterminowanych o znacznym stopniu prawdopodobieństwa nieściągalności, w przypadkach uzasadnionych rodzajem prowadzonej działalności lub strukturą odbiorców – w wysokości wiarygodnie oszacowanej kwoty odpisu, w tym także ogólnego, na nieściągalne należności.
2. Odpisy aktualizujące wartości należności dotyczących rozchodów budżetu zalicza się do wyników na pozostałych operacjach niekasowych.
 3. Odpisy aktualizujące wartość należności dotyczących funduszy tworzonych na podstawie ustaw obciążają fundusze.
 4. Odpisy aktualizujące wartość należności są dokonywane na dzień bilansowy (31 grudnia). Podstawą do ujęcia w księgach rachunkowych jest wystawiony dokument wewnętrzny „PK” – polecenie księgowania w oparciu o wyliczone wartości:
 - odpisy aktualizujące wartość należności zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych (należność główna) lub do kosztów finansowych (odsetki), zależnie od rodzaju należności, której dotyczy odpis aktualizacji,
 - należności przedawnione zmniejszają dokonane uprzednio odpisy aktualizujące ich wartość,
 - należności przedawnione, od których nie dokonano odpisów aktualizujących ich wartości lub dokonano ich w niepełnej wysokości, zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych,
 - należności na rzecz innych jednostek obciążają zobowiązania wobec tych jednostek,
 - zaksięgowanie kwoty odpisu aktualizującego należności za rok bieżący powinno być poprzedzone wyksięgowaniem odpisu aktualizującego wartość należności za rok ubiegły na przychody operacyjne bądź finansowe zależnie od rodzaju należności, której odpis dotyczył,
 - dokonane odpisy aktualizujące należności są pomniejszane o wartość otrzymanych wpływów, o dokonane odpisy należności oraz o dokonane umorzenia należności.
 5. Odsetki od należności i zobowiązań w tym również tych do których stosuje się przepisy dotyczące zobowiązań podatkowych, ujmuje się w księgach

rachunkowych w momencie ich zapłaty lecz nie później niż pod datą ostatniego dnia kwartału w wysokości odsetek należnych na koniec tego kwartału.

6. Należności i zobowiązania oraz inne składniki aktywów i pasywów wyrażone w walutach obcych wycenia się nie później niż na koniec kwartału, według zasad obowiązujących na dzień bilansowy. Nie ma obowiązku dokonywania wyceny bilansowej w zakresie zaliczek wypłaconych pracownikom w walucie obcej, do czasu ich rozliczenia, ujętych na koncie 234 – pozostałe rozrachunki z pracownikami.
7. Należności budżetu z tytułu (art. 63 § 2 ustawy Ordynacja podatkowa):
 - opłaty skarbowej oraz opłat lokalnych – *nie podlegają zaokrąglaniu*,
 - podatków lokalnych – *są zaokrąglane do pełnych złotych*,
 - odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych – *zaokrągla się do pełnych złotych*.
8. Nie nalicza się odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych nie przekraczających kwoty wynikającej z art. 54 § 1 pkt 5 Ordynacji podatkowej.
9. Ustala się metodę wyceny należności z uwagi na wiek należności zwanej dalej zasadą wiekowania zależnie od okresu zalegania:
 - a) do roku zalegania z płatnością należności głównej dotyczącej podatków i opłat lokalnych od osób fizycznych – stosuje się odpis aktualizujący w wysokości 12% należności,
 - b) powyżej roku zalegania z płatnością należności głównej dotyczącej podatków i opłat lokalnych od osób fizycznych – stosuje się odpis aktualizujący w wysokości 100% należności,
 - c) do roku zalegania z płatnością odsetek od zaległości z tyt. podatków i opłat lokalnych od osób fizycznych – nie stosuje się odpisu aktualizującego,
 - d) powyżej roku zalegania z płatnością odsetek od zaległości z tyt. podatków i opłat lokalnych od osób fizycznych – stosuje się odpis aktualizujący w wysokości 75% należności.
10. Nie stosuje się zasady wiekowania do niżej wymienionych należności:
 - a) z tytułu zwrotów zaliczek alimentacyjnych – odpis aktualizujący wartość należności - 100%,
 - b) z tytułu zwrotu funduszu alimentacyjnego – odpis aktualizujący wartość należności - 100%,
 - c) od dłużników postawionych w stan likwidacji lub upadłości oraz należności spornych kwestionowanych przez dłużników dochodzonych na drodze sądowej - w przypadku gdy istnieje wątpliwe prawdopodobieństwo odzyskania należności przez Gminę w wyniku prowadzonego postępowania sądowego - odpis aktualizujący wartość należności określa się w wysokości 100%,
 - d) z tytułu odsetek od należności wymienionych w lit. a), b), c) - odpis aktualizujący wartość należności - 100%.

Środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej.

Walutę obcą na dzień bilansowy wycenia się według kursu średniego danej waluty ustalonego przez Prezesa NBP na ten dzień. W ciągu roku operacje sprzedaży i kupna walut oraz operacje zapłaty należności lub zobowiązań wycenia się po kursie kupna lub sprzedaży banku, z którego usług korzysta jednostka, lub według kursu waluty wynikającego z obowiązującego jednostkę dokumentu.

Krótkoterminowe papiery wartościowe to aktywa finansowe nabyte w celu odsprzedaży lub których termin wykupu jest krótszy od jednego roku od dnia bilansowego (np. akcje obce, obligacje obce, bony skarbowe i inne dłużne papiery wartościowe, m.in. weksle o terminie wykupu powyżej 3 miesięcy, a krótszym od 1 roku). Krótkoterminowe papiery wartościowe wycenia się na dzień bilansowy:

- w cenie nabycia lub cenie rynkowej, o ile nie można ustalić ceny nabycia,
- krótkoterminowe papiery wartościowe, dla których nie istnieje aktywny rynek, w wartości godziwej.

Rozliczenia międzyokresowe czynne kosztów to koszty już poniesione, ale dotyczące przyszłych okresów sprawozdawczych. Ich wycena bilansowa przebiega na poziomie wartości nominalnej.

W jednostce rozliczenia międzyokresowe czynne:

- mające nieistotną wartość nie są rozliczane w czasie, lecz od razu powiększają koszty działalności,
- stale powtarzalne (np. ubezpieczenia, prenumeraty, abonament RTV) powiększają koszty działalności miesiąca w którym wystąpiły.

Zobowiązania z tytułu dostaw wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty, czyli łącznie z odsetkami naliczonymi na podstawie not odsetkowych otrzymanych od kontrahentów.

Zobowiązania finansowe w wartości emisyjnej powiększonej o narosłe kwoty z tytułu oprocentowania.

Rezerwy w jednostce występują w postaci rezerw tworzonych na pewne lub o dużym prawdopodobieństwie przyszłe zobowiązania zgodnie z art. 35d ust. 1 ustawy o rachunkowości.

Rozliczenia międzyokresowe bierne to rezerwy na koszty przyszłych okresów.

W jednostce rozliczenia międzyokresowe bierne mają nieistotną wartość i dlatego nie są tworzone.

Rezerwy tworzone zgodnie z art. 35d ust. 1 na przewidywane zobowiązania dotyczą w jednostce oszacowanych skutków toczącego się postępowania sądowego.

Zobowiązania warunkowe to zobowiązania pozabilansowe, które powstają na skutek zdarzeń przeszłych, ale nie powiększają zobowiązań bilansowych, ponieważ nie nastąpiło spełnienie warunków ich realizacji i nie jest znana dokładna ich wartość oraz moment wypływu środków pieniężnych. Zobowiązania warunkowe tworzy się w jednostce w związku z udzielonymi gwarancjami i poręczeniami majątkowymi w wysokości udzielonej gwarancji i poręczenia.

Przychody przyszłych okresów to przychody, które występują w jednostce z tytułu - długoterminowych należności z tytułu dochodów budżetowych.

Zaangażowanie wydatków to sytuacja prawna wynikająca z podpisanych umów, decyzji i innych postanowień, która spowoduje wykonanie:

- a) wydatków budżetowych danego roku oraz niewygasających wydatków budżetowych przewidzianych do realizacji w danym roku budżetowym,
- b) wydatków budżetowych przyszłych lat oraz niewygasających wydatków, które będą realizowane w latach następnych.

2. Ustalanie wyniku finansowego

♦ W jednostce budżetowej

Wynik finansowy jednostki budżetowej ustalany jest zgodnie z wariantem porównawczym rachunku zysków i strat i wykazywany na koncie 860 „Wynik finansowy”. Wynika on ze zrealizowanych w danym roku przychodów i poniesionych kosztów przez jednostkę.

♦ W organie finansowym jst (budżecie)

Wynik z wykonania budżetu jednostki samorządu terytorialnego (niedobór lub nadwyżka budżetu) wykazywany w bilansie z wykonania budżetu, ustalany jest na koncie 961 „Wynik wykonania budżetu” według zasady kasowej poprzez porównanie zrealizowanych w danym roku dochodów (901 „Dochody budżetowe”) i wydatków budżetowych (902 „Wydatki budżetowe”) oraz wydatków niewykonanych i niewygasających z końcem roku budżetowego (903 „Niewykonane wydatki”; 904 „Niewygasające wydatki”), z wyjątkiem operacji szczególnych, określonych w odrębnych przepisach. W roku następnym, pod datą zatwierdzenia sprawozdania z wykonania budżetu, saldo tego konta przeksięgowywane jest na konto 960 „Skumulowane wyniki budżetu”.

Operacje wynikowe, które nie powodują zwiększenia wydatków i dochodów danego roku budżetowego (tzw. operacje niekasowe), dotyczące przychodów i kosztów finansowych oraz pozostałych przychodów i kosztów operacyjnych, ujmowane są na koncie 962 „Wynik na pozostałych operacjach”. W roku następnym, pod datą zatwierdzenia sprawozdania z wykonania budżetu, saldo tego konta przeksięgowywane jest na konto 960 „Skumulowane wyniki budżetu”.

Wynik z wykonania budżetu wykazywany w sprawozdaniu budżetowym Rb-NDS
co wynika z przepisów rozporządzenia w sprawie sprawozdawczości budżetowej.

WÓJT
mgr Tomasz Lato